DOST BILDIKLERIM

Sanırdım gündüzdü onlarla geçem
İçimde ümitti dost bildiklerim
Ne zaman yıkılıp yere düştüysem
Bırakıp da gitti dost bildiklerim
Hepsi varken baharımda, yazımda:
Kışın bir burukluk kaldı ağzımda
Seneler senesi oysa gözümde
Cihana eşitti dost bildiklerim
Nerde o sözlere kandığım günler?
Her gülen yüzü dost sandığım günler
Acıdan kahrolup yandıgım günler
Ta canıma yetti dost bildiklerim
Meydana çıkalı asıl çehreler
Aydınlanmaz oldu artık geceler
Yalanlar tükendi, indi maskeler
Birer birer bitti dost bildiklerim
Korkar oldum bana *dostum* diyenden
Yoksa yok olandan, varsa yiyenden
Ne onlardan eser kaldı ne benden
Beni benden etti dost bildiklerim

ÜMİT YAŞAR